

“Sé que siguen rezando por mí con mucha paciencia y perseverancia; ¡se lo agradezco mucho! Yo también rezo por ustedes. Oremos juntos por la paz, especialmente en la martirizada Ucrania, en Palestina, Israel, Líbano, Myanmar, Sudán y la República Democrática del Congo”.
(Papa Francisco)

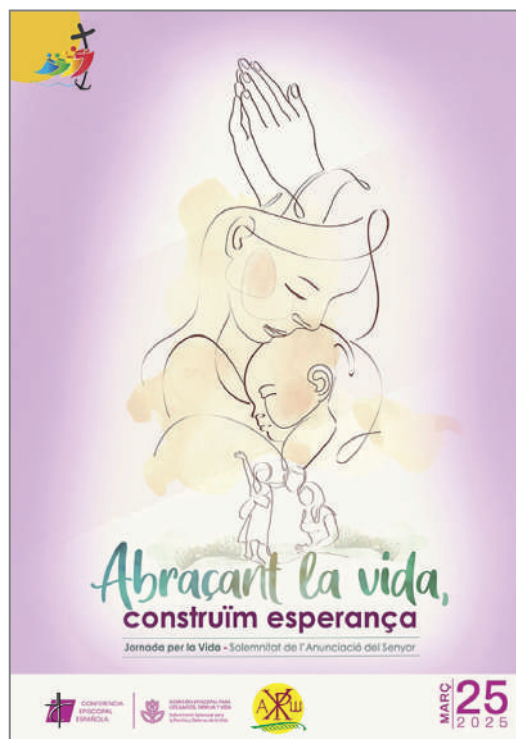
JORNADA PER LA VIDA

PEL CAMÍ QUE DUU A LA VIDA

Els milers de morts a les guerres d'Ucraïna i Gaza, del Sudan i del Iemen i d'altres, no són nombres, ni el tant per % d'una estadística; ni tampoc part d'una massa anònima sota el cel dels drons assassins; són persones amb nom i llinatges, són fills, pares, mares, germans. Segons l'Evangeli, una vida humana en perill val tant com les 99 restants.

«No existeixen homes poc interessants –diu un poema d'Eugeni Ievtuxenko–, els seus destins són com històries de planetes. Cada un és únic, ell sol, no n'hi ha cap altre que se li assembli...». Perquè els humans som subjectes, no objectes, també els menors migrants no acompanyats, els presos, els ancians, els diferents, els malalts mentals, les famílies sense casa, els no-ningú.

«¿Som pols? Tal vegada. En tot cas, però, una pols humil i digna», poetitza Miquel A. Lladó. Sí, som pols de terra i alè diví; algú que només pot ser reconegut com a tal per un altre d'igual categoria i, en aquest reconeixement, esdevenir germans. La vida humana és un projecte de creixement estirant-se més enllà dels límits del cos i l'esperit, de la quinta i de la mort. Mentrestant ens necessitam els uns als altres: des d'abans de néixer fins que, nascuts, tornam vells i ens morim; ho oblidam quan equivocadament pensam que el ser amos de coses i no

la bona relació amb els altres i amb Déu pot garantir-nos la talla de la nostra dignitat.

La meravella de la vida humana pot arribar a ser per a qualcú un pes insuportable, com per al profeta Jeremies i el rebel Job que maleïen el dia que van néixer; aquest sentiment, emperò, no els portà a una eutanàsia suïcida, ja que es trobaven davant Déu, el seu interlocutor de qui havien rebut la vida i a qui es podien queixar

descaradament. Per açò, més enllà de la protesta, retrobaren el sentit de la missió rebuda i podien seguir caminant entre els vivents davant el rostre del Senyor.

Una bona educació ens ha de mostrar cap a on encaminar els nostres passos. L'Antic Testament planteja al poble creient 2 opcions radicals: la vida o la mort, la benedicció o la maledicció; i ordena: «Escala la vida i viuràs»; com la primitiva catequesi cristiana de la Didahé que posava davant els catecúmens aquests dos camins perquè optessin per la Vida. Així és com amb el salmista resam: «Ensenyau-me, Senyor, el camí que duu a la vida». El camí és Jesús, vingut perquè tinguem Vida abundant.

Necessitam ser guiats en la nostra emigració terrenal. En el ventre matern, on s'inicia el camí de la vida, només podem ser amorosament cuidats pels pares com una llavoreta destinada a créixer. Contra aquest embrió viu, els pares no hi tenen drets sinó responsabilitat: acollir, acompanyar, estimar, donar nom. El fetus no és part del cos de la mare, sinó començament d'un projecte de vida autònoma. Qui pot i vol ajudar la mare d'un fill no desitjat a abraçar la vida que just apunta en el seu si? Tots necessitam dels altres i, més que ningú, els més fràgils.

Joan Febrer Rotger

Anima't a conèixer la realitat de l'Església de Menorca

La campanya Xtantos 2025 proposa una activitat per a conèixer la tasca social i espiritual de l'Església en l'àmbit local. Amb el títol “Línea 105 Xtantos”, en referència al número de la casella de l'Església en la declaració de la renda, cada Diòcesi farà un ruta per a mostrar diferents activitats i projectes que es duen a terme al servei dels altres.

A Menorca aquesta ruta es farà dissabte dia 17 de maig. A les 9 h sortirà un autobús des de Ciutadella, que anirà aturant per diferents pobles (per a recollir als participants) fins arribar a Maó, a on es farà la primera visita de la ruta. Entre les 10 i les 11 h els participants coneixeran la vida d'una

de les parròquies de Maó, després a les 11.30 h arribaran a Es Mercadal per a visitar

el projecte de Càritas “Restaurant Escola Ca n'Agudet” i, finalment, a les 13 h, a Ciutadella es visitarà el Seminari Diocesà.

El nombre màxim de participants és de 15 persones. L'activitat està oberta a qualsevol persona interessada en conèixer de més a prop la tasca de la nostra Diòcesi. A la pàgina web linea105xtantos.es podeu accedir a un formulari d'inscripció que estarà obert fins al 10 d'abril. També podeu escanejar el següent codi QR:

Pròximament aportarem més informació (punt de trobada, etc...).

la paraula de Déu (C)

Diumenge IV de Quaresma

Lectura del llibre de Josuè 5, 9a. 10-12

Salm Responsorial 33

R: Tastau i veureu que ho és, de bo, el Senyor.

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint 5, 17-21

Lectura de l'evangelí segons sant Lluc 15, 1-3. 11-32

En aquell temps, veient que tots els cobradors d'imposts i els altres pecadors s'acostaven a Jesús per escoltar-lo, els fariseus i els mestres de la Llei murmuraven entre ells i deien: "Aquest home acull els pecadors i menja amb ells." Jesús els proposà aquesta paràbola: "Un home tenia dos fills. Un dia el més jove digué a son pare: "Pare, dona'm la part de l'herència que em toca." Ell els repartí els seus béns. Pocs dies després, el més jove arrebegà tot lo que tenia, se n'anà cap a un país llunyà i, un cop allà, dilapidà els seus béns amb una vida dissoluta. Quan ho hagué malgastat tot vingué una gran fam en aquell país i començà a passar necessitat. Llavors es llogà a un propietari d'aquell país, que l'envià als seus camps a pasturar porcs. Tenia ganes d'atipar-se de les garroves que menjaven els porcs, però ningú no n'hi donava. Llavors reflexionà dins ell mateix: "Quants de treballadors de mon pare tenen pa de sobres, i aquí jo m'estic morint de fam! Aniré a ca mon pare i li diré: Pare, he pecat contra el cel i contra tu; ja no meresc que em diguin fill teu; pren-me entre els teus treballadors." I se n'anà a ca son pare. Encara era enfora, que son pare el va veure i es commogué, corregué a tirar-se-li al coll i el besà. El seu fill li digué: "Pare, he pecat contra el cel i contra tu; ja no meresc que em diguin fill teu." Però son pare digué als criats: "Duis de pressa el vestit millor i vestiu-lo, posau-li un anell i calçat, duis el vedell gras per celebrar-ho, matau-lo i mengem, perquè aquest fill meu, que ja donava per mort, ha tornat viu; ja el donava per perdut i l'hem trobat." I es posaren a celebrar-ho. Mentrestant el fill gran tornà del camp. Quan s'acostava a sa casa sentí músiques i balls i cridà un dels criats per demanar-li què era allò. Ell li digué: "Ha tornat el teu germà. Ton pare, content d'haver-lo recobrat en bona salut, ha fet matar el vedell gras." El germà gran s'indignà i no volia entrar. Llavors sortí son pare i el pregava. Però ell li respongué: "He passat tants anys al teu servei, sense haver desobeït mai ni un sol dels teus manaments, i no m'has donat mai un cabrit per fer festa amb els meus amics, ara que torna aquest fill teu després de consumir els teus béns amb dones públiques, ¿fas matar el vedell gras?" Son pare li contestà: "Fill, tu sempre ets amb mi, i tot lo que jo tenc és teu. Però ara hem d'alegrar-nos i fer festa, perquè aquest germà teu, que ja donàvem per mort, ha tornat viu; ja el donàvem per perdut i l'hem trobat."

Lectura del libro de Josué 5, 9a. 10-12

Salmo responsorial 33

R: Gustad y ved qué bueno es el Señor.

Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a los Corintios 5, 17-21

Lectura del santo Evangelio según san Lucas 15, 1-3. 11-32

En aquel tiempo, se acercaron a Jesús todos los publicanos y los pecadores a escucharlo. Y los fariseos y los escribas murmuraban diciendo: «Ese acoge a los pecadores y come con ellos». Jesús les dijo esta parábola: «Un hombre tenía dos hijos; el menor de ellos dijo a su padre: "Padre, dame la parte que me toca de la fortuna". El padre les repartió los bienes. No muchos días después, el hijo menor, juntando todo lo suyo, se marchó a un país lejano, y allí derrochó su fortuna viviendo perdidamente. Cuando lo había gastado todo, vino por aquella tierra un hambre terrible, y empezó él a pasar necesidad. Fue entonces y se contrató con uno de los ciudadanos de aquel país que lo mandó a sus campos a apacentar cerdos. Deseaba saciarse de las algarrobas que comían los cerdos, pero nadie le daba nada. Recapitando entonces, se dijo: "Cuántos jornaleros de mi padre tienen abundancia de pan, mientras yo aquí me muero de hambre. Me levantaré, me pondré en camino adonde está mi padre, y le diré: Padre, he pecado contra el cielo y contra ti; ya no merezco llamarme hijo tuyo: trátame como a uno de tus jornaleros". Se levantó y vino adonde estaba su padre; cuando todavía estaba lejos, su padre lo vio y se le conmovieron las entrañas; y, echando a correr, se le echó al cuello y lo cubrió de besos. Su hijo le dijo: "Padre, he pecado contra el cielo y contra ti; ya no merezco llamarme hijo tuyo". Pero el padre dijo a sus criados: "Sacad en seguida la mejor túnica y vestídsela; ponedle un anillo en la mano y sandalias en los pies; traed el ternero cebado y sacrificadlo; comamos y celebremos un banquete, porque este hijo mío estaba muerto y ha revivido; estaba perdido, y lo hemos encontrado." Y empezaron a celebrar el banquete. Su hijo mayor estaba en el campo. Cuando al volver se acercaba a la casa, oyó la música y la danza, y llamando a uno de los criados, le preguntó qué era aquello. Este le contestó: "Ha vuelto tu hermano; y tu padre ha sacrificado el ternero cebado, porque lo ha recobrado con salud". Él se indignó y no quería entrar; pero su padre salió e intentaba persuadirlo. Entonces él respondió a su padre: "Mira: en tantos años como te sirvo, sin desobedecer nunca una orden tuya, a mí nunca me has dado un cabrito para tener un banquete con mis amigos; en cambio, cuando ha venido ese hijo tuyo que se ha comido tus bienes con malas mujeres, le matas el ternero cebado". El padre le dijo: "Hijo, tú estás siempre conmigo, y todo lo mío es tuyo; pero era preciso celebrar un banquete y alegrarse, porque este hermano tuyo estaba muerto y ha revivido; estaba perdido, y lo hemos encontrado"».

el comentari

Fill meu!

La postura dels fariseus i mestres de la Llei és la mateixa que la del fill major de la paràbola, en descobrir la festa organitzada pel germà petit que ha retornat. Veim com Jesús es feia amb els publicans i pecadors, fins i tot es feia convidar per ells, fet que el feia impur als ulls dels qui es creien purs.

El fill petit, reclamant la part de l'herència, està dient a son pare: Per a mi, tu ets mort! La postura del Pare és d'amor, misericòrdia, confia que el petit un dia tornarà. I quan veu que torna, corre cap al fill i se'l menja a besades, per què? Perquè tingué misericòrdia (se li remouen les entranyes). Així, abraçant, tocant el seu fill que torna, després d'una vida desordenada, d'un país estranger on havia guardat porcs, situacions que el feien impur. Com els fariseus i els mestres de la Llei, el fill major refusa entrar a la casa paterna, es creu pur. ¿Com es pot alegrar d'aquell que ha tornat i que ell no reconeix com a germà (aquest fill teu... diu) parlant d'ell? ¿Com es pot alegrar quan ell també s'ha fet enfora de son pare, fent-se ell també el fill que se'n va?

A un i altre el pare continua dient-los: Fill meu! A tots dos els corresponia respondre: Mon pare! Aquest pare que havia fet parts dels seus béns, respectant la llibertat del seu fill que havia decidit partir... Aquest mateix pare suplica al major d'ajuntar-se a la festa, respectant la seva llibertat... Un dia, pot ser, també son pare s'alegrarà del seu retorn. Un i altre dels fills ens representen. L'important és tornar vers el Pare, segurs que ens menjarà a besades.

Josep Sastre Portella

LECTURES DE LA
MISSA DIÀRIA
Salm de la
4ª Setmana

DI. 31: Fèria: Is 65, 17-21 / Sl 29 / Jn 4, 43-54.
Dt. 1: Fèria: Ez 47, 1-9. 12 / Sl 45 / Jn 5, 1-16.
Dc. 2: Fèria: Is 49, 8-15 / Sl 144 / Jn 5, 17-30.
Dj. 3: Fèria: Ex 32, 7-14 / Sl 105 / Jn 5, 31-47.

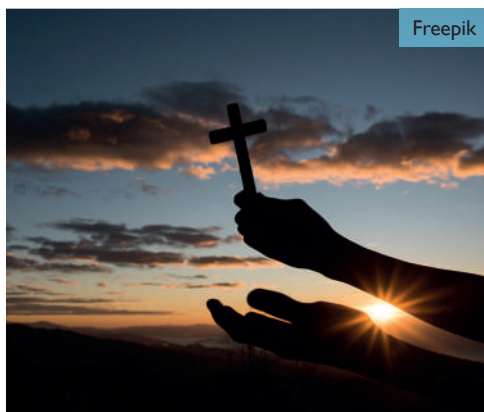
Dv. 4: Fèria: Sv 2, 1a. 12-22 / Sl 33 / Jn 7, 1-2. 10. 14. 25-30.
Ds. 5: Fèria: Jr 11, 18-20 / Sl 7 / Jn 40-53.
Dg. 6: V de Quaresma: Is 43, 16-21 / Sl 125 / Fl 3, 8-14 / Jn 8, 8-11.

ressò de la Paraula, pregària i jubileu

Correspondre a l'amor (15)

Els cristians esteim cridats a viure adherits a la Paraula i a gaudir de l'alegria del missatge que Déu ens regala per mitjà d'ella. És temps d'acostar-nos als moments més dramàtics de Jesús i a l'amor que el mou. Jesús sempre està amb nosaltres, i la nostra actitud ha de ser una resposta i oportunitat per correspondre al seu amor. La seva gràcia ens dona la seguretat de que el mal que hi ha en nosaltres no ens separa de la seva presència.

Déu ens dona sempre la possibilitat de gaudir del seu amor de manera profunda i transformadora. Res no ens separa de l'amor de Déu. El més important de la Quaresma no és la penitència, sinó l'amor incondicional de Déu que, en Jesús, envolta la nostra vida amb acció salvadora. És temps per pregar, reflexionar, contemplar i connectar amb la creació que Ell ha posat a les nostres mans. Sempre és temps per alimentar-nos de Déu, per renovar-nos en el nostre compromís cristià, en un sí ferm a una vida per a l'Evangeli. Ser persones d'Evangeli. Ser Eucaristia. Ser pa de vida per als altres, en

Freepik

comunió amb Déu i els germans. Aquesta és la nostra salut. Obrir-nos a les benaurances del Regne, elles il·luminen la nostra ment i el nostre cor.

La Quaresma no és temps de càrregues penitencials, sinó un temps de més intimitat amb Jesús, deixar-nos renovar per Ell, com a centre de la nostra vida. La Quaresma és camí d'esperança cap a la Pasqua, la gran festa de la resurrecció, la festa que mai s'acaba. Som cridats a ser testimonis del Crucificat-Ressuscitat i a proclamar el misteri de la fe a totes les persones. La nostra fe és Crist Jesús.

Anna Seguí Martí

plomes del periodisme catòlic 54

Antoni Cursach Truyol

Nascut a Ciutadella (9-3-1860), fou periodista i mestre impressor. Autodidacte, va fundar una impremta titulada Cursach, León i Cia, en els tallers de la qual fundà la revista satírica «Mestre Libori» (1886-87). A la vegada, feu col·laboracions de corresponsalia per al diari catòlic de Maó «El Bien Público». També publicà al «Semanario Católico Popular» i actuà de corresponsal per a «La Almudaina» de Palma, potser ajudat per Gabriel Oliver Sabrafín, que havia estat un dels seus mestres de primeres lletres.

Va emigrar a Amèrica el 1888, i s'establí a Rosario de l'Argentina el 1892, on va trobar feina al diari «Santafé». Més tard s'establí a Montevideo, on també feu de periodista. En l'aventura americana experimentà una transformació del seu pensament. Del fort conservadorisme catòlic inicial, s'abraçà a l'ideari republicà i a la maçoneria. En paral·lel, emprengué

Retrat a ploma d'Antoni Cursach

una activitat narrativa amb Zulema: *Leyenda musulmàica* (Buenos Aires, 1894) i dues sèries d'ambient mariner amb elements biogràfics, *Estrellas de mar* (1905) i *Ortigas de mar* (1908). També fou autor de *La senyera dels pallars: alegoria muntanyenca* (Buenos Aires, 1927).

Col·laborador de la premsa argentina, fundà la impremta «El Faro», editora de la revista mensual «El Menorquín» (1919-21), òrgan bilingüe de relació cultural entre la colònia menorquina i l'illa. Amb l'*Anuario Catalano-Balear: Mitología-Historia-Geografía-Artes-Letras-Demotismo; Efemérides hespéricas de enero a junio* (Buenos Aires, 1929), també bilingüe, obrí els referents i el paper de connector amb la cultura catalana. Als 93 anys, feu el traspass a la capital argentina el 21 d'abril de 1953.

Miquel Àngel Limón Pons

l'entrevista a:

JOSÉ LUIS ANDREU BORRÀS

José Luis Andreu (Maó, 1957) és professor jubilat i coordinador de l'edició del llibre

«Col·legi Sant Josep, 150 anys caminant i aprenent junts», que s'ha editat amb motiu del 150 aniversari del col·legi Sant Josep de Maó.

José Luis, «Col·legi de Sant Josep, 150 anys caminant i aprenent junts», llibre commemoratiu. Quina ha estat la seva contribució en l'edició d'aquest llibre?

-La meua tasca ha consistit, en primer lloc, en definir que és el que es volia aconseguir. Després localitzar la informació relativa a la història del Col·legi i totes les persones que, durant aquests 150 anys, han format part d'ell: Filles de la Caritat, professors, personal no docent, presidents de l'APIMA i components del Consell Escolar. A més, de tot un ampli reportatge gràfic de tots els esdeveniments, activitats i celebracions que han tingut lloc durant els darrers 100 anys. Per últim, he contactat amb les persones adequades, exprofessors del centre, per donar forma al material recopilat. Realment, no he partit de zero, ja que el llibre actual és una reedició ampliada i actualitzada del publicat l'any 2000 pel prevere Vicente Macián, titulat «Pervivencia de un Colegio», per a commemorar el 125 aniversari del Col·legi.

Què ha representat per a vostè haver estat docent d'aquest col·legi i ara haver coordinat l'edició d'aquest llibre?

-Per mi ha estat un orgull formar part d'aquest centre, del qual havia estat alumne, igual que la meua mare i el meu fill. Ha estat durant uns anys (1997-2021) la meua segona casa, a on m'hi he trobat molt integrat i acollit per tots els meus companys. M'ha suposat una experiència enriquidora i d'una gran motivació personal, ja que quan tractes amb persones, i veus com te corresponen, que aconsegueixen adquirir uns coneixements i uns valors cristians i vivencians, és una meravella i, si a més a més, quan els trobes pel carrer te reconeixen, et saluden i te comenten la seva vida és una gran satisfacció. Vull agrair als actuals gestors del col·legi, la Fundació Escola Catòlica Illes Balears, haver-me donat la responsabilitat de coordinar aquest llibre.

Quan va tenir lloc la presentació del llibre?

-El llibre va ser presentat dia 19 de març, a les 20 h, a la parròquia de La Concepció de Maó. Com anècdota, dir que aquest dia es van complir 150 anys de la inauguració d'una escola dominical, el 19 de març de 1885, impulsada per les persones que formaven la Asociación de Señoras Obreras de San José, que amb el temps ha donat lloc al Col·legi Sant Josep.

Toni Olives Camps

Agenda

Xerrades Quaresmals

A Alaïor: els dies 31 de març, 1 i 2 d'abril, a les 20 h, a càrrec de Mn. Llorenç Sales, a la capella del Santíssim de la parròquia de Santa Eulàlia.

Preinscripció per al Campament Escolta

La preinscripció per apuntar-se al campament escolta està oberta fins dia 4 d'abril. El campament es farà a Son Putxet (Alaïor) entre el 26 i 30 de juny i va dirigit a fillets i filletes nascuts entre el 2007 i el 2016. Més informació a la pàgina web dels Escoltes de Menorca (<https://www.escoltesmenorca.org/>) o enviant un correu a: campament2025@escoltesde menorca.org

Viacrucis parroquial

Divendres 4 d'abril, a les 20.15 h, des de la parròquia de Sant Antoni Maria Claret (Ciutadella), Viacrucis a l'aire lliure per diferents carrers de la barriada.

Pregària contemplativa

Dissabte 5 d'abril, pregària contemplativa, a les 18 h, a l'església de Santa Clara, a Ciutadella.

Benedicció imatge i nou estendard de la confraria Hosanna

Dissabte 5 d'abril, a les 19.30 h, a la parròquia de Sant Rafel (Ciutadella), Eucaristia presidida pel bisbe Gerard. Tindrà lloc la benedicció de la restauració de la imatge i del nou estendard de la confraria Hosanna.

Celebracions Penitencials

-La Catedral: Dijous 3 d'abril, a les 20.15 h.

-Santuari de Maria Auxiliadora: Dilluns 7 d'abril, a les 19 h.

-Parròquia de Sant Rafel: Dilluns 7 d'abril, a les 20.15 h.

Al pròxim Full Dominical informarem de la resta d'horaris de les celebracions penitencials dels arxiprestats de Ciutadella, del Centre i de Maó.

Notícies nostres

Els santuaris, un espai de fe i d'esperança

Del 10 al 12 de març va tenir lloc la 46ª Trobada de Santuaris de Catalunya i les Illes. Es va celebrar a Montserrat amb motiu del mil·lenari de la fundació del monestir. De la diòcesi de Menorca vam participar Mn. Josep Manguán i un servidor.

Bisbat de Menorca

El lema va ser "Acollida amb esperança", vinculant el Jubileu de l'esperança amb el món dels santuaris. Els participants vam gaudir de diferents ponències. Cada dia anàvem a la basílica a pregar laudes, missa conventual i vespres i, també, vam tenir el gust d'escoltar a l'escolania de Montserrat amb el cant de la Salve i el Virolai.

La comunitat dels monjos ens va acollir de forma extraordinària. L'assistència del bisbe de Mallorca, Mons. Sebastià Taltavull, i els seus delegats, va ser profitosa per posar en marxa viatges per visitar santuaris de les illes. Han estat uns dies de convivència, germanor i formació. Els participants recorden amb molta estima la trobada de santuaris que vam celebrar a Menorca l'any 2022.

Toni Mercadal

Director del Secretariat de Santuaris i Peregrinacions

La missió de l'Església, una responsabilitat compartida

Dia 15 de març va tenir lloc a les dependències del Santuari de la Mare de Déu del Toro la segona sessió d'aquest curs del Consell de Pastoral Diocesà. La germana Maria Victoria Aymerich va presentar la síntesi del document final del Sínode dels Bisbes sobre la sinodalitat (2021-2024). Aquest document ajuda a l'Església en el caminar junts i a discernir la corresponsabilitat diferenciada de la seva missió. En aquest sentit, es va valorar la possibilitat d'organitzar una Assemblea Diocesana, a principis del pròxim curs 2025-2026. Es convidarà a un dels participants al Sínode sobre la sinodalitat. Després de la seva ponència, es farà una reunió per grups per tal de rebre les propostes d'aplicació a Menorca del document final del Sínode. Finalment, en el capítol d'informacions, el Bisbe va

destacar que dia 26 d'abril tindrà lloc l'ordenació diaconal del jove seminarista Miquel Àngel Riera. També es va informar dels avenços del projecte de reforma de les dependències del Santuari de la Mare de Déu del Toro.

Bisbat de Menorca

Escotar la crida del Senyor

Dia 16 de març es va celebrar a l'església del Carme de Maó un viacrucis vocacional preparat pels formadors del Seminari i el Secretariat diocesà per a les vocacions, en el context del dia del Seminari. El viacrucis va ser presidit pel rector del Seminari de Menorca, Mn. Llorenç Sales, i les reflexions van ser llegides per persones de diferents edats. Les reflexions s'intercalaren amb cants meditatis.

Després del viacrucis, es va fer entrega dels premis del Concurs Vocacional d'aquest any. En la modalitat de vídeo vocacional la premiada va ser una alumna del col·legi de la Consolació de Ciutadella, n'Alice Valentina Arias. Va recollir el premi en nom d'ella la seva professora. En la modalitat de cartell van ser guardonades dues alumnes de Calós, na Maria Capó i na Francina Cerdà, qui estaven acompanyades per la seva professora i companys del seu curs. Al final de l'acte es va repartir entre els assistents una reproducció del cartell guanyador, i tots junts van resar el text del vídeo vocacional que denota un gran treball sobre el tema de la vocació cristiana.

Cartell guanyador